

lertid har jeg naturligvis ønsket, at man i Stedet for den $\frac{2}{3}$, der overalt er nævnet som det Antal Grundeiere, der skal støtte Andragendet om Indlemmelse, var bleven ved det, hvorom der først har været Tale i dette Thing, og som ogsaa har været foresat — saavidt jeg husker — i det andet Thing, nemlig at det kun skulde være Halvdelen af Grundeierne, som behøvede at støtte et saadant Andragende; men jeg erkjender, at der ikke er Haab om, hverken her eller i det andet Thing, at faae Antallet af disse Grundeiere formindsket, og jeg skal derfor af Hensyn til det Onskelige i at faae Loven ud, heller ikke for mit Vedkommende fremkomme med noget Forslag, sigtende til at fremkalde nogen Forandring i den Henseende. Naar der med Hensyn til dem, som skulle bevirke, at et saadant Andragende fremkommer, er opstillet 3 Alternativer, nemlig at Andragendet fremkommer enten fra Byraadet, vedkommende Landdistrikts kommunale Bestyrelse og Halvdelen af de vedkommende Grundeiere, eller fra Byraadet og $\frac{2}{3}$ af de omhandlede Grundeiere, eller fra vedkommende Landdistrikts kommunale Bestyrelse og $\frac{2}{3}$ af Grundeierne, saa finder jeg ikke den mindste Betænkelighed derved; thi jeg vil minde om, at naar Andragendet fremkommer fra en Kommunalbestyrelse, vil Indenrigsministeren altid have Erklæring fra den anden Vedkommende, saa at der altid vil blive taget et passende Hensyn til de kommunale Interesser paa alle Sider. Jeg havde som sagt ønsket, at der ikke havde behøvedes saa Mange for at stille et saadant Andragende, og for i det Hele taget at enes om den Sag, hvis Fremme det gjælder om; men jeg indser fuldt vel, at det vil være frugtesløst at arbejde paa en Forandring i den Henseende. Det forekommer mig derfor, at det Forslag til § 1, som under Nr. 2 er opstillet af Udvalget, er retfærdigt; det skifter ligelig til alle Sider, og jeg tror ogsaa, at Kjøbstæderne, for hvis Skyld Loven først er fremkommen, ville kunne være tjente med den Forandring, som her er foreslaaet. Det var dette, jeg væsentlig havde at anføre med Hensyn til det andet Punkt i § 1. — Med Hensyn til Punkt 1 til § 1, da kan jeg billige, at man foreslaar „Grunde“ forandret til: „Arealer“, ligesom ogsaa at „uden at henhøre til denne“ forandres til: „være sig til den egentlige Kjøbstadgrund eller til Kjøbstadjørder“. Man maa huske paa, at Loven af 11te Februar 1863, som omordner den faste Beskatning i Kjøbstadkommunerne, stedsse skjelner imellem Kjøbstadjørder og Markjørder, og jeg tror derfor, at det er rigtig, at man ogsaa fremdeles skjelner imellem egentlig Bygrund og Kjøbstadmarker; derfor er der til yderligere Lydeliggjørelse af Udvalget opstillet den Tilføielse: „være sig til den egentlige Kjøbstadgrund eller til Kjøbstadjørder“. Hvad de andre Punkter, der ere opstillede af Udvalget, angaar,

da ere de af den Betskaffenhed, at jeg egentlig ikke har Noget imod dem at sige; de ere tilbøielig nødvendige Konsekventer af de Forandringer, som Udvalget har foretaget, og jeg skal derfor for mit Vedkommende heller ikke udtale mig derom. — Uden at jeg ellers for Øvrigt skal komme ind paa, hvad der hører til Iste Behandling af denne Sag, skal jeg dog med Hensyn til Sagens Betydning i Almindelighed bemærke, at denne Lov vil — hvilket jeg allerede har anført — i de fleste Kjøbstæder anses for meget ønskelig, ligesom ogsaa for de Landsogne, som grændse til Kjøbstæderne, og hvor der navnlig er Tilstrømning af Fattige fra Kjøbstæderne. Man ønsker vistnok fra begge Sider at faae en saadan Lov, idet en Lov er nødvendig for at bevirke en Løsning af dette blandede Forhold. Jeg tror, at det tilstrækkelig er godtgjort, at der ikke ad administrativt Veie kan udrettes Noget i den Henseende, med mindre alle Grundeiere vare enige, og da dette ikke kan forudsættes, saa er en Lov nødvendig i dette Stykke. Jeg kan derfor for mit Vedkommende ikke andet end ønske, at det høie Thing vil stemme for Loven, saaledes som den her foreligger; thi, som sagt, om jeg end kunde ønske nogen Forandring deri, saaledes at det Antal af Grundeiere, hvis Samtykke udfordres, blev forandret fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{1}{2}$, nærer jeg ikke Haab om at faae det gennemført hverken her eller i det andet Thing. Til yderligere Bestyrkelse af Lovens Betydning i Almindelighed skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er aldeles nødvendigt at faae en Lov, naar Kjøbstæderne skulle være i Stand til at opnaa de to Ting: at afrunde deres Grændser og at udvide deres Areal; men det er ikke muligt at faae Kjøbstadgrunden udvidet, naar en Ordning af dette Forhold ikke kan ske. Jeg skal derfor af Hensyn til den meget store Betydning, som denne Lov vil have for Kjøbstæderne, tillade mig at anbefale det høie Thing at stemme for de Forslag, som her foreligger fra Udvalget.

Octavius Hansen: Jeg skal ogsaa fuldstændig indrømme, at Endringsforslaget under Nr. 2 indeholder en væsentlig Forbedring imod, hvad Lovforslaget, som det er kommet til os fra Landstinget, i den Henseende indeholdt. Saaledes som Lovforslaget er kommet til os fra Landstinget, vilde Loven kun faae meget indskrænket Anvendelse, thi det vilde vistnok være meget sjældent, at der vilde kunne opnaas de Betingelser, som i Landstinget bleve indsatte for Landgrundens Inddragelse under Kjøbstadkommuner. Jeg maa rigtig nok sige, at jeg og, som jeg tror, ogsaa den Kommune, som jeg særlig repræsenterer, i høi Grad vilde foretrække den Redaktion og de Betingelser, som vare opstillede i det oprindelige Regeringsforslag, hvor der, som det vil erindres, kun fordrødes, enten at Byraadet og vedkommende Sogneraad vare enige; eller at Byraadet var enig